

DE HULST;

DOOR

H. C. VAN HALL.

Deze welbekende heester onzer tuinen valt zeer in het oog door zijne gedoornde, altoos groene bladen en de talrijke verscheidenheden, welke daarvan voorkomen. Men heeft er met gaafrandige bladen, evenals de laurier, maar in een doorn aan den top uitloopende¹; men heeft er met ook boven op het blad gedoornde bladen; men heeft ze goudbont, zilverbont enz. enz. De kleine witte bloemen vallen niet zeer in het oog. Zooveel te meer de fraaie roode bessen, die veel hebben van die der *Aucubas* of het *kievitsblad*, welke eerst in den laatsten tijd bij ons bekend geworden zijn. De zaden zijn wel eens in plaats van koffij gebruikt, en geroost, hebben zij werkelijk daarmede veel overeenkomst²; doch de groene vruchten zijn eenigzins purgeerend. Sommigen houden ook de rijpe bessen voor schadelijk. Die bessen komen echter niet zoo algemeen voor, dat men veel in verzoeking komt, ze te gebruiken.

Men vindt den hulst op de zandgronden in het oosten van ons land, vooral in Drenthe en Gelderland, vrij veel; maar altoos slechts als heester. In Frankrijk echter ziet men, volgens het aangehaald *Journal*, in de groote bosschen in het midden en het Noordwesten van dat land, zooals in Normandije, hooge boomen van dit gewas, dat daar werkelijk als timmerhout (*bois de charpente*) gebruikt wordt. Het hout is zeer vast en taai, wit in het spint en bruin in het hart, en wordt zelfs door het bukshout (het zoogenaamd palmhout) in vastheid niet overtroffen. Men vergelijkt het met het pokhout van tropisch Amerika.

¹ Deze komt ook wel in het wild voor. Men vindt soms op een en denzelfden stam gewone en gaafrandige bladen.

² *Journal de la ferme* 1866, 2, p. 740.

Het wordt zeer gezocht door draaiers en voor het inleggen van hout (marqueterie), daar het ook zeer goed kleuren aanneemt. De arbeiders daar te lande verkiezen den hulst voor de stelen hunner dorschvlegels, daar het eenigzins meegeeft en toch stevig is. Den vlegel zelven of den klop maken zij daar van den meidoorn, den mispel en vooral van den sorbenboom, als men dien krijgen kan ¹.

Behalve tot sieraad in onze tuinen, wordt de hulst ook wel gebezigd tot het maken van heggen — men ziet dit onder anderen te Staphorst in Overijssel. Uit de binnenste lagen van de schors kan een goede vogellijm gekookt worden. Ik weet echter niet of dit ook bij ons wel geschiedt. Het afkooksel der bladen wordt in Belgie als zweetdrijvend middel, en het poeder der bladen tegen de koorts aangewend. In Westerwolde (Groningen) zijn de *hulstkrabben* of *hulstthee* als een volksmiddel tegen waterzucht bekend.